

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مترجم : پیکار پامیر

۱۳۰۲۰۱۰

پس از هشت سال، مذاکره با طالبان

روزنامه اردو زبان " پاکستان تایمز " چاپ امریکا، طی سرمقاله شماره مورخ پنجم ماه فیروزی سالجاری خویش، مطلبی را تحت عنوان بالا به چاپ رسا نیده است که اینک، ترجمه دری آن غرض آگاهی مزید خوانندگان عزیز تقدیم میگردد:

" یک سخنگوی طالبان، پیرامون اقدامات اخیر رئیس جمهور کرزی، امریکا و متحدین آنها مبنی بر تأمین امنیت در افغانستان، واکنش نشان داده اظهار داشته است که عجلتاً در مورد این اقدامات چیزی گفته نمیتواند، مگر این نکته را به صورت یقینی میتوان گفت که نیرو های امریکایی پس از ناکامی شان در راه شکست دادن طالبان، به این نتیجه رسیدند که آنها (امریکیان) قادر نیستند جنبش پشتونها برای آزادی ملی را در هم شکنند. بنابراین، چنین تشخیص دادند که یگانه راه غرض خروج عزت مندانه شان از کابل اینست که با طالبان مذاکره نمایند. همچنان منظور امریکا از اتخاذ شیوه جدید اینست تا بعضی از گروه های طالبان را به نام معتدلین جدا نموده برای شان پول و کار تهیه کند، آنگاه ادعا نماید که دیگر، نیرو های افغان قادر اند القاعده و شورشیان را به تنهایی سرکوب کنند و به همین بهانه، سربازانش را به امریکا باز گردانند. امریکا، علی رغم هشت سال فعالیت های استخباراتی و استفاده از جدید ترین و پیشرفته ترین ماشین جنگی، نتوانسته کوچکترین موفقیتی در افغانستان به دست آورد. به همه معلوم است که بخشهای زیادی از کشور تحت کنترل طالبان قرار دارد. این کنترل، آنقدر مستحکم است که نیرو های ناتو اگر بخواهند مواد مورد ضرورت شان را به نقاط مختلف برسانند، باید برای قومندان های طالبان پول "راهداری" گزافی بپردازند. هر چند مقامات ناتو در این باره چیزی نگفته اند، اما منابع غربی، این واقعیت را تصدیق کرده اند. متخصصین بلند پایه امریکائی اظهار داشته اند که تداوم جنگ در افغانستان، هیچ حاصلی برای شان نخواهد داشت. پس، توسل به مذاکرات همه جانبه با طالبان را به مصلحت خویش میدانند. از اوضاع چنین بر می آید که ایالات متحده این مذاکرات را نه از موضع قدرت، بلکه از موضع ضعف و ناتوانی به راه می اندازد.

جای تعجب است که امریکا خود، با طالبان از در مذاکره پیش می آید، ولی نه تنها تقاضا هایش از پاکستان ادامه دارد، بلکه تقاضای جدی اش از مقامات پاکستان اینست تا با طالبان مربوط به قبایل تحت فرمان خویش داخل مذاکره نشود. اینکه چرا امریکا چنین پالیسی را در پیش گرفته و مقاصد اصلی اش در عقب پرده چه خواهد بود؟ هنوز در پرده ی اسرار قرار دارد. سؤال اساسی اینست که اگر انجام دادن یک عمل برای خود امریکا خوب است، برای

پاکستان چرا غلط باشد؟ سؤال دیگر اینست که محمودقریشی وزیر امور خارجه پاکستان به مناسبت تدویر کنفرانس لندن اظهار داشت که در فیصله های این کنفرانس برای آینده افغانستان، گروههای جنگجوی پشتون از نظردورنخواهند بود. اگر قرار باشد که مذاکرات غرض جدا سازی طالبان معتدل از پیکرتند روان صورت گیرد، پاکستان میتواند این عمل را در مورد طالبان ایالت غربی خویش انجام دهد. این اظهارات وزیر امور خارجه به جای خودش به جا و به مورد است، اما، نکته قابل دقت اینست که چرا پاکستان به جای به راه اندازی مذاکره و جدا سازی طالبان معتدل از طالبان تندرو، به ضد آنها از قوت نظامی در ایالت غربی کار میگیرد؟ در حالیکه اسفندیار ولی رهبر حزب نشنل عوامی پارٹی گفته است حاضر است در جهت جدا سازی بخشهای اعتدالی و شدت پسند طالبان داخل اقدام شود.

از قرینه چنین بر می آید که امریکا تا کنون، حتا اجندائی غرض مذاکره میان افغانستان و پاکستان ندارد، به همین دلیل است که احتمال موفقیت در قبال مذاکرات مورد نظر امریکا با طالبان اندک خواهد بود. برای به دست آوردن موفقیت در مذاکرات، لازم است که اولاً نکات عمده مورد خواست جوانب ذیدخل شامل یک اجندا ساخته شود و متعاقب آن، از راه مشوره به سوی منزل مقصود حرکت صورت گیرد. حال که پاکستان در کنفرانس لندن، به ضد سهمگیری هندوستان موقف اختیار کرد، بهتر آنست تا همکاری های ایران و عربستان سعودی در قسمت ادامه مذاکرات با طالبان جلب گردد تا از آن، نتیجه ای مثبت به دست آید. چرا که افغانستان با این کشور ها وجوه مشترک تهنذیبی و فرهنگی داشته دوری گزینی از این واقعیت، حل مشکل افغانستان را ناممکن خواهد نمود. "

یادداشت مترجم :

مطالعه سرمقاله فوق، انسان را بار دیگر به این نتیجه میرساند که پاکستانی ها همیشه خود شان را قیم مردم افغانستان دانسته در هر اقدام و حرکت منطقه نی یا بین المللی به خاطر رفع مشکل دیر پای افغانستان، خود شان را دخیل میسازند تا از اوضاع و شرایط به نفع جانب پاکستان بهره برداری نمایند. هراس همیشگی مقامات پاکستان اینست تا هندوستان از مسایل مربوط به افغانستان دور نگهداشته شود و دوری هندوستان از افغانستان به معنی اینست که پاکستان بتواند در اوضاع کنونی که روابط ایران و امریکا دوستانه نیست و چین و روسیه دچار نگرانی و تردید اند، به ترفند های نوع انگلیسی اش متوسل شده از وضعیت جاری باز هم سوءاستفاده سیاسی نماید. (پایان)